

“I Stand For Peace” - visie vanuit de Koran

“Vrede, die duurt tot aan de dageraad.” (Koran 97:5)

Beste broeders en zusters,

Assalaamu ‘alaikum w.r.w.b.

Misschien een ‘vreemd’ vers om vandaag voor te dragen, omdat we dit over het algemeen in en rond de Lailatul Qadr reciteren. De reden zal straks blijken.

Deze week (13-15 juli) was in Suriname op bezoek Sri Sri Ravi Shankar, de oprichter en voorman van de wereldwijde Art of Living Foundation. Hij is er voor de derde keer, eerder in 1998 en 2001. In april van dit jaar is hij gestart met een ‘I stand for Peace’ campagne, dat gebeurde in een activiteit van de Verenigde Naties. Volgens hem is het tijd dat vredelievende en goede mensen zich verenigen, om een positieve verandering in de wereld te brengen. Suriname is het eerste land in Zuid-Amerika waar hij zijn ‘I stand for Peace’ campagne voortzet.

Islam, religie van vrede

Wat de Islam betreft, weten we allemaal dat de Islam een religie van vrede is. Maar wat houdt ‘vrede’ precies in? Afwezigheid van oorlog? Afwezigheid van onderlinge conflicten met onze naasten? Is dat al voldoende?

Vrede kunnen we op drie manieren beschouwen: vrede met Allah, vrede met onze omgeving, vrede met onszelf.

Om te beginnen enkele aanhalingen uit de Koran over vrede.

Mekka als plaats van vrede

Ten eerste wordt Mekka een plaats van vrede genoemd:

2:126: “En toen Abraham zei: Mijn Heer, maak dit een veilige stad (andere vertalingen zeggen: een oord van vrede) en voorzie degenen onder haar mensen die geloven in Allah en de Laatste Dag van vruchten.”

3:96-97 96: “Het eerste huis toegewezen aan de mensen is zeker (het huis) in Bakkah, gezegend en een leidraad voor de naties. Daarin bevinden zich duidelijke tekenen: (Het is) de Plaats van Abraham; en wie er binnengaat is veilig (andere vertalingen: vrede).”

14:35: “En toen Abraham zei: Mijn Heer, maak dit tot een veilige stad (andere vertalingen: oord van vrede), en red mij en mijn zoons van de aanbidding van afgoden.”

Verovering van Mekka in vrede

Koran 48:27: “Voorwaar, Allah vervulde het visioen van Zijn boodschapper naar waarheid. Voorzeker, u zult de Heilige Moskee (te Makka) in vrede binnengaan met haar geknipt of geschoren zonder vrees. Dus Hij wist wat u onbekend was en Hij heeft u hiervoor een nabijzijnde overwinning toegezegd.”

De voorspelling dat de Profeet Mohammed (vzmmh) Mekka zou veroveren, wordt in dit vers gedaan. En inderdaad gebeurde het also dat de Profeet met 10.000 man naar Mekka ging en de stad vredelievend innam. Het is ook deze vredelievende houding van de Profeet geweest, die ervoor heeft gezorgd dat heel Mekka zich kort na de verovering van deze stad tot de Islam had bekeerd, ja zelfs heel Arabië.

1 – Vrede met onze omgeving

Ik zei het eerder al, vrede kunnen we op drie manieren beschouwen: vrede met Allah, vrede met onze omgeving, vrede met onszelf.

Voor wat betreft vrede met onze omgeving, beveelt de Koran ons aan om in vrede te leven met anderen; als iemand met wie we in onmin leven, ons vrede aanbiedt, dienen we dat te accepteren.

4:90: “Dus als zij (de ongelovigen) zich van jullie terugtrekken en jullie niet bestrijden en jullie vrede aanbieden, dan staat Allah jullie geen mogelijkheid toe tegen hen.”

8:61-62 “En wanneer zij (de vijand) tot vrede neigen, neig jij daar dan ook toe, en vertrouw op Allah. Hij is immers de Hoorder, de Weter. En wanneer het hun bedoeling is jou te misleiden, dan is Allah waarlijk voldoende voor jou. Hij is het Die jou sterkte met Zijn hulp en met de gelovigen.”

En ook als we merken dat er ergens ruzie is, in het onze plicht om te proberen daar vrede te brengen:

49:9-10: “En wanneer twee partijen van de gelovigen ruzie maken, sticht dan vrede tussen hen.

De gelovigen zijn broeders, dus sticht vrede tussen jullie broeders, en voldoe jullie plicht aan Allah opdat jullie genade zullen kennen.”

Vredelievend gedrag moeten we onder alle omstandigheden tentoonstellen:

Koran 25:63: “En de dienaren van de Barmhartige zijn degenen die de aarde bewandelen in nederigheid, en wanneer de onwetenden hen aanspreken, dan zeggen zij, Vrede!”

Als onwetenden zich anders gedragen, een andere mening hebben of wat dan ook, zelfs dan dienen we dus met respect met hen om te gaan. En bij eventuele discussies ons netjes blijven gedragen. Zoals de Koran zegt in 16:125: “Roep tot de weg van jouw Heer met wijsheid en uitnemende aansporingen, en argumenteer met hen op de beste manier.”

Deze manier van argumenteren en discussiëren is bedoeld om de vrede te bewaren, ook bij verschil van mening. En de Koran zegt ook dat als de Profeet hardvochtig zou zijn geweest, dat zijn volgelingen van hem zouden weglopen (3:159).

Sri Sri Ravi Shankar roept in zijn ‘I stand for Peace’ boodschap om continu een ‘smile’ te hebben en daarmee vrede te verspreiden. Dit is geheel in lijn met een overlevering van de Profeet Mohammed (vznh) die zei dat zelfs een glimlach kan worden beschouwd als liefdadigheid. De Profeet prees ook een glimlach die gepaard gaat met een daad van liefdadigheid, zoals iemand een glas water geven.

Een belangrijk punt is dat iemand die ons de vredesgroet aanbiedt, dat we die niet als een ongelovige mogen beschouwen:

4:94: “O jullie die geloven, wanneer jullie (ten strijde) trekken langs Allah’s weg, stel dan onderzoek in, en zeg niet tegen iemand die jullie met vrede begroet, je bent geen gelovige...”

Vrede ook met andersdenkenden

We moeten weten dat de Koran niet slechts aan rechtschapen moslims, maar ook aan rechtschapen volgelingen van andere godsdiensten het recht toekent op het Paradijs. Dit blijkt onder andere ook uit het volgend vers:

“Waarlijk, degenen die geloven en degenen die joden zijn, en de christenen en de sabiërs – al wie in Allah en in de jongste dag geloven en goed doen, zij zullen hun beloning bij hun Heer hebben en er is geen vrees voor hen, noch zullen zij treuren.” (2:62)

Verder is het de moslims opgedragen om in alle Profeten van Allah te geloven:

“Wij geloven in Allah en in wat aan ons geopenbaard is, en in wat geopenbaard werd aan Abraham en Ismaël en Izaak en Jakob en de stammen, en (in) dat wat werd gegeven aan Mozes en Jezus, en in dat wat door hun Heer werd gegeven aan de profeten, wij maken geen enkel onderscheid tussen wie ook van hen en aan Hem (God) onderwerpen wij ons.” (2:136)

Ook stelt de Koran dat alle volkeren daden van aanbidding hebben gehad van Allah:

“Voor iedere natie stelden Wij godvruchtige handelingen vast.” (22:34)

De Koran gaat zelfs zover door de andersdenkenden toe te staan volgens hun eigen, (zuivere, oorspronkelijke) openbaringen te handelen:

“O mensen van het Boek, jullie volgen het goede niet, tot jullie je houden aan de Thora en het Evangelie en aan wat jullie is geopenbaard door jullie Heer.” (5:68, zie ook 5:47)

Verder spoort de Koran de moslims aan niet alleen hun eigen gebedshuizen te beschermen, maar ook gebedshuizen van andere godsdiensten (Koran 22:40).

De Koran spreekt voornamelijk van joden en christenen als zijnde ‘volgelingen van het Boek’, maar hiertoe kunnen alle andere volkeren worden gerekend die een geopenbaard geschrift hadden. De Koran stelt immers dat ieder volk een boodschapper heeft gehad (35:24):

“Er is geen volk, of er is een waarschuwer in hun midden verschenen.”

En zoals Maulana Muhammad ‘Ali in zijn boek ‘De Religie van de Islam’, schrijft, kunnen christenen, de joden, de parsi’s, de boeddhisten en de hindoes allemaal tot Volgelingen van het Boek worden gerekend, aangezien de Koran in 35:24 zegt, dat aan alle volkeren van de wereld openbaring werd geschonken.

2 - Vrede bereiken met Allah en onszelf

Lailatul Qadr als nacht van vrede

“Vrede, die duurt tot aan de dageraad.” (Koran 97:5)

Dit is het vers dat ik in het begin aanhaalde.

Ik zei het eerder al, vrede kunnen we op drie manieren beschouwen: vrede met Allah, vrede met onze omgeving, vrede met onszelf.

Lailatul qadr, de welbekende nacht waarin we allen vergeving zoeken. De nacht waarin we trachten vrede te vinden. Als we weten dat we gezondigd hebben, verkeren we in onrust. We zijn niet in vrede. We hebben wroeging, spijt. En deze nacht geeft ons een gelegenheid om daarin verandering te brengen.

Om vergeving van Allah te krijgen zijn er vier voorwaarden:

- erkennen dat we een fout hebben begaan;
- berouw tonen;
- voornemen niet meer te zondigen;
- ook bereid zijn anderen te vergeven; zowel de Bijbel (Marcus 11:25-26) als de Koran (24:22) stellen dit als voorwaarde voor het verkrijgen van vergeving.

En zodoende kunnen we in vrede gaan leven met onszelf, door Allah vergeving te vragen en ons voor te nemen niet meer te zondigen.

Vrede met onszelf kunnen we ook – en vooral – bereiken door rechtvaardig te leven:

Koran 6:82: “Degenen die geloven en die hun geloof niet verwarren met onrechtvaardigheid — voor hen is er veiligheid (andere vertalingen zeggen: vrede) en zij volgen de juiste richting.”

Een spreuk zegt ook dat we pas in vrede verkeren als ons denken, praten en doen op één lijn zijn. Gemakkelijk is dat niet. Vaak denken we iets (over iemand) maar praten we anders. We denken slecht over een broeder of zuster, maar als hij of zij voor ons staat, doen we alsof er niets aan de hand is. De vraag is nu: is het nodig om zo over hem/haar te denken? Probeer vrede in jezelf te krijgen door dergelijk oordelend gedrag achterwege te laten. Dit is ook een vorm van huichelarij: verkeerd denken over iemand, maar goed praten als hij bij je staat. En dergelijk gedrag verscheurt ons van binnen, het verstoort onze innerlijke vrede.

De Koran zegt dit ook, zoals we lezen in 61:2-3:

“O jullie die geloven, waarom zeggen jullie wat jullie niet doen? Allah vindt het zeer verfoeilijk dat jullie zeggen wat jullie niet doen.”

Met andere woorden: ons zeggen en ons doen moeten we op één lijn zien te krijgen.

We moeten dus slechte gedachten kunnen loslaten. Oordelen over anderen aan Allah kunnen overlaten. Anderen kunnen vergeven. We moeten ons ervan bewust zijn dat in ruil voor één slecht punt, iemand wel tientallen andere goede punten kan hebben, maar vaak blijven we ons op dat ene slechte richten en dat verstoort onze innerlijke rust en vrede. Allah waarschuwt ons hiervoor:

4:19: “Het kan zijn, dat u een afkeer heeft van iets, terwijl Allah daarin overvloedig goed heeft geplaatst.”

3 - Vrede met de Almachtige

We hebben dus al behandeld: vrede met onze omgeving en vrede met onszelf.

Voor wat betreft vrede met de Almachtige kunnen we alvast stellen dat het Paradijs in tientallen verzen in de Koran als een plaats van vrede wordt beschreven. Enkele voorbeelden:

6:126-127: “En dit is de weg van jouw Heer, (een) rechte (weg). Wij hebben de boodschap daadwerkelijk duidelijk gemaakt aan een volk dat zich in acht neemt. Voor hen is er een vredig verblijf bij hun Heer, en Hij is hun Vriend om wat zij doen.”

10:9-10: “Degenen die geloven en goeddoen, hun Heer geeft hen leiding aan de hand van hun geloof; rivieren zullen onder hen stromen in de Tuinen van gelukzaligheid. Hun roep hierin zal zijn: Glorie aan U, o Allah! en hun groet, Vrede! En als laatste zullen zij roepen: geprezen zij Allah, de Heer van de werelden!”

14:23: “En degenen die geloven en goeddoen worden de Tuinen binnengeleid waardoor rivieren stromen, daar verblijven zij met de toestemming van hun Heer. Hun groet daar is, Vrede!”

39:73: “En degenen die hun plicht aan hun Heer voldoen, worden in groepen naar de Tuin gebracht totdat, wanneer zij daar aankomen, zijn deuren worden geopend en zijn bewakers tegen hen zeggen: Vrede zij met jullie! jullie hebben zuivere levens geleid; dus treed hier binnen om te verblijven.”

Andere verzen: 13:22-24, 36:55-58, 44:51-55, 50:34, 56:26, 56:91, 16:32, 19:61-62, 25:74-76, 33:41-44, etc.

Een hele bekende:

89:27-30: “O ziel in rust (andere vertalingen zeggen: vrede),
Keer terug tot jouw Heer, zeer vergenoegd (met Hem), zeer welbehagend (voor Hem),
Dus treed toe tot Mijn dienaren,
En treed Mijn Tuin binnen!”

Deze verzen worden voornamelijk bij overlijdensgevallen geciteerd, maar de bedoeling is dat we reeds in dit leven trachten om rust en vrede in onze ziel te vinden. Waarom is dat belangrijk?

Als we het hebben over vrede in het Paradijs, is het zo dat we die vrede vanzelf zullen krijgen?

De Koran zegt dat we twee tuinen hebben, en dat wordt uitgelegd als één in deze wereld en één in het Hiernamaals,

55:46: “En voor degene die vreest om voor zijn Heer te staan zijn er twee Tuinen.”

Uitleg van Maulana Muhammad Ali: De beloning van de rechtschapenen wordt hier duidelijk omschreven als twee Tuinen, d.w.z. een Tuin in dit leven en een Tuin in het Hiernamaals. De Tuin van dit leven is de geestelijke vreugde die de rechtschapenen hier vinden in het doen van goede daden. De tuinen, rivieren en vruchten zijn de symbolen voor deze vreugde. (Einde van citaat).

Onze geestelijke tuin, onze tuin in het Paradijs, bouwen we dus reeds in dit leven op. En zoals we hier leven, zoals we ons hier gedragen, zoals we ons hier voelen, zo zal het ook zijn in het Hiernamaals. Het is immers dezelfde ziel die na dit leven doorgaat naar het volgend leven.

Stel dat je een deur opendoet, erdoor gaat en sluit, ben je nog steeds hetzelfde. Als je ziek bent, blijf je nog ziek als je een deur openmaakt, erdoor gaat en die weer sluit.

Dat geldt ook voor de ziel die door de poort van de dood gaat... als we ons hier bezighouden met slechte zaken, zal die gemoedstoestand met ons meegaan naar het Hiernamaals. Vandaar dat we elk moment van ons leven moeten trachten in vrede te zijn met onszelf, onze omgeving en met onze Schepper. We weten niet wanneer we de overgang maken, en mocht het zover zijn, zal deze gemoedstoestand ons vergezellen en mogen we een Paradijselijke gewaarwording tegemoetzien.

We zien dus dat de slogan van Sri Sri Ravi Shankar ‘I stand for Peace’ ook vanuit de Koran kan worden belicht, en dat al meer dan 1400 jaren terug. Jammer is, dat het vaak genoeg een theorie blijft en dat de Islamitische visie op vrede niet in de praktijk wordt gebracht... dat is dan ons huiswerk voor de komende periode.

Vermeld dient te worden dat ook de Stichter van de Ahmadiyya Beweging, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, een ‘Boodschap van Vrede’ heeft uitgebracht, en wel in het jaar 1908. De belangrijkste focus hierin was de kloof tussen de hindoes en moslims in India vanwege de onderlinge haat en verschillen. Hierin deed hij een vurige oproep en verklaarde dat de leer van de islam respect en eerbied voor elkaars religieuze waarden en gevoeligheden leert. Bovendien erkent hij de spirituele statussen van Rama, Chanderji en Krishna als goddelijke heiligen, en de Veda's als een van de vele boeken van God.

Bron: Djumu'ah khutba
Vrijdag 15 juli 2022
Surinaamse Islamitische Vereniging
Riaz Ahmadali